

יום ג', ט' בטבת תשס"ה (21 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אתמול, **ח' בטבת**: נשלם תרגום התורה (תרגום השבעים) לשפה היוונית, ולפי המסופר בגמרא, נזדעזעה ארץ ישראל 500 פרסה על 500 פרסה. תחילת שיעבודם של ישראל בימי הבית השני תחת יד הפרסיים היתה; משנפלה מלכות פרס, ירשה מלכות יוון את מקומה וישראל נשתעבדו ליוונים. אחד ממלכי יוון שאחר אלכסנדר מוקדון, **תלמי** שמו, רצה להתעלל בתורת ישראל ובחכמיה ויצו על החכמים שיתרגמו לו את התורה ליוונית. אלמלא ביקש לו תואנה (עלילה) היה מתחילה מגלה לחכמים את רצונו ומועיד להם מקום וזמן אחד כדי שיישבו בחבורה ויהיו נושאים ונותנים יחד בכל דבר של ספק תרגום. עד שמכוונים כולם לדעה אחת. תלמי לא עשה כן, אלא ביקש תואנות והיה מתכוון להכשילם. מה עשה? בגמרא, מסכת "מגילה" [דף ט], מסבירים לנו חז"ל: "מעשה בתלמי המלך שכינס 72 זקנים, והכניסם ל- 72 בתים ולא גילה להם על מה כינסם. ונכנס אצל כל אחד ואחד ואמר להם: "כתבו לי תורת משה רבכם." נתן הקדוש ברוך הוא בלב כל אחד ואחד עצה, והסכימו כולם לדעה אחת. לא מצא תלמי שינוי בכלל, בין תרגומו של זה לתרגומו של זה. אפילו באותם המקומות שנתכוונו הזקנים לשנות בתרגום מן המשמעות הידועה, כולם לדעה אחת נתכוונו. וכשם שיצא שינוי מתחת ידו של זה, כן יצא מתחת ידו של זה, וכך מכל 72 הזקנים." והיה בדבר זה קידוש השם גדול וקידוש שם לישראל וחכמיו. אותו יום שגמרו כל 72 הזקנים לתרגם את התורה ליוונית, יום **ח' בטבת** היה, והיה קשה יום זה לישראל מאד. ואם כי ישראל ראו באותו יום גם את מעשה ה' יתברך (שהתרגום היה אחיד) כי נורא (=נפלא) הוא, את כל אשר עושה ה' עם עמו ועם חכמיו, ששומר את כל צעדיהם מלכד, והיה הדבר הזה לפלא בעיני הגויים וחכמיהם, אעפ"י-כן היה אותו היום קשה לישראל כיום שנעשה בו העגל (!) ובלשון 'מגילת תענית': "והחושך בא לעולם 3 ימים." משל למה הדבר דומה? לאריה שניצוד וכלאוהו בסוגר. קודם שנכלא היו הכל יראים מפניו ובורחים. עכשיו הכל בא ומציצים בו ואומרים: **היכן גבורתו של זה?** כך התורה, כל זמן שהיא נתונה ביד ישראל ומתפרשת ע"י חכמיו **בלשונה, לשון הקודש**, הכל חרדים מפניה ומתיראים להטיל בה דופי. וכיוון שכלאו את התורה בתרגום יווני, כאילו ניטלה יראתה ממנה, וכל הרוצה, בא ומציץ בה. וכל הרוצה, בא ופוגם בה."

[ספר התודעה]

פפפפפ

היום, **ט' בטבת**, לפני 110 שנה, בשנת תרנ"ה (1895-5655), **התקיים טקס ההשפלה של אלפרד דרייפוס!** דרייפוס היה קצין יהודי בצבא הצרפתי ושירת במטכ"ל. קצינים אנטישמיים שקנאו בעלותו בדרגה, העלילו עליו עלילת בגידה בשלהי קיץ תרנ"ד (1894). דרייפוס נשפט ונמצא אשם, למרות שלא כל המומחים לכתב-יד שבדקו את חומר ההרשעה מצאו זהות בינו לבין כתב ידו. על חטא של בגידה במלכות, נגזרו על דרייפוס העברה מכהונתו ומאסר לכל ימי חייו!

טקס ההשפלה נערך ברוב עם בשדה מארס בפאריז ביום שבת קודש, פרשת "ויגש". כשנקרא פסק-הדין, קרא דרייפוס בקול: "הרשעתם נקי, תחי צרפת, יחי הצבא!" – והוסיף לקרוא את הדברים האלה בשעה שקצין צבא קרע מכתפיו את הסמלים ושבר את החרב על גבי ראשו וההמון הפרוע צווח, שבוגד כזה אחת דתו להמית. שלחו את דרייפוס אל מעבר לים, לאחד האיים השוממים של גוויאנה הצרפתית, שנקרא – מפני האקלים האוכל את יושביו – בשם "אי השדים". וקשה היה מצבם של יהודי צרפת אחרי זה...

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ג', ט' בטבת תשס"ה (21 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

[לוח דבר בעתו/דברי ימי עם עולם]

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל